

A-PBT-A-15/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a **M.I.** kérelmező (a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. március 18. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy az ajánlás kézbesítésétől számított 60 (hatvan) napon belül fizessen meg a Kérelmező felé 8.888 Ft (azaz nyolcezer-nyolcszáznyolcvannyolc forint) összeget, valamint annak 2012. október 24. napjától a megfizetésig terjedő időszakra számított, Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: *Ptk.*) szerinti késedelmi kamatát.

A Pénzügyi Békéltető Testület a Kérelmező ezt meghaladó igényét elutasítja.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) 97. § (3) bekezdésében meghatározott bíróságtól, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a *Psztv.* rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a *Psztv.* 97. § (4) bekezdésében meghatározott bíróságtól, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a *Psztv.* 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2012. december 15. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval

szemben fennálló, kötelező gépjármű-felelősségbiztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a Kérelmező az xxx alkuszon keresztül, az xxx forgalmi rendszámú személygépjármű 2012-es kötelező gépjármű-felelősségbiztosítására vonatkozó ajánlatot tett a Pénzügyi Szolgáltató felé. A Kérelmező a nevezett biztosítás teljes éves díját megfizette a Pénzügyi Szolgáltató felé, melynek alapján a Pénzügyi Szolgáltató megküldte a Kérelmezőnek a biztosítás igazolólapját.

A Kérelmező ezt követően két alkalommal fizetési felszólítást kapott a 2011. évi felelősségbiztosítását vezető xxx Biztosítótól (a továbbiakban: *xxx Biztosító*), amely 2012. március 1. napjával arról tájékoztatta, hogy díjnemfizetéssel megszűnt a biztosítása. A Kérelmező adminisztrációs hibának tartotta az xxx Biztosító leveleit mivel – a biztosítási igazolólap birtokában – abban a tudatban volt, hogy a Pénzügyi Szolgáltatónál érvényes biztosítással rendelkezik.

A Pénzügyi Szolgáltató 2012. augusztus 26. napján kelt levelével felhívta a Kérelmezőt, hogy a 2011-es biztosítási évre vonatkozóan fizessen meg 116.800 Ft fedezetlenségi díjat, különben megszüntetik a biztosítását. Az adatok egyeztetése során fény derült arra, hogy a Kérelmező az alkuszi megbízáson tévesen a 2010. évi felelősségbiztosítását vezető yyy Biztosítót (a továbbiakban: *yyy Biztosító*) jelölte meg előzményi biztosítóként, melynek folytán az xxx Biztosítóval fennálló felelősségbiztosítása nem került felmondásra. A Pénzügyi Szolgáltató ezt követően 2012. szeptember 18-án visszautalta a Kérelmező felé a befizetett teljes éves biztosítási díjat, és a Kérelmezőnek 2012. utolsó negyedévére vissza kellett szerződnie az xxx Biztosítóhoz. A 2012. március 1. és október 1. közötti időszakra vonatkozóan 88.883 Ft fedezetlenségi díj került kiszámlázásra a Kérelmező felé, amelyet a Kérelmező az általa csatolt készpénz-átutalási feladóvevény tanúsága szerint 2012. október 24. napján megfizetett.

A Kérelmező nem vitatta, hogy hibázott a téves adatszolgáltatás során, azonban – álláspontja szerint – amennyiben a Pénzügyi Szolgáltató eleget tett volna a bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a kártörténeti igazolások kiadásának szabályairól szóló 21/2011. (VI. 10.) NGM rendelet 5. §-ában meghatározott kötelezettségeinek, úgy a tévedés 2012. március 1. napját megelőzően kiderült volna, és nem merült volna fel a tetemes fedezetlenségi díj.

A Pénzügyi Szolgáltató – a Kérelmező állítása szerint – a Kérelmező panaszára választ nem adott, erre figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa megfizetett fedezetlenségi díj és az üggyel kapcsolatos költségek összegeként, mindösszesen 100.000 Ft megfizetésére.

A Pénzügyi Szolgáltató késedelmesen, 2013. február 6. napján előterjesztett válasziratában előadta, hogy a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás megkötése és kezelése során jogszerűen járt el. A Kérelmező által megadott helytelen adatok alapján lekérdezte a bonus-malus besorolást. Álláspontja szerint kétséget kizáróan megállapítható, hogy a Kérelmező téves adatszolgáltatása és együttműködési kötelezettségének megsértése okozta a fedezetlenségi díj felmerülését. Ennek körében kiemelte, hogy a Kérelmezőnek - mivel az xxx Biztosító több alkalommal is felszólította díjhátralékának rendezésére - több alkalommal is lehetősége lett volna arra, hogy tisztázza a korábbi, xxx Biztosítónál fennálló biztosítás felmondásával kapcsolatos kéréseket. A Kérelmező ennek nem tett eleget és a Pénzügyi Szolgáltatót sem tájékoztatta ezen felszólító

levelekről, így ezen körülményekről a Pénzügyi Szolgáltatónak nem is lehetett tudomása. Erre figyelemmel a Pénzügyi Szolgáltatót – álláspontja szerint – semmiféle felelősség nem terheli a fedezetlenségi díj felmerüléséért. Kiemelte, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban: *Gfbt.*) 5. § (3) bekezdése szerint az üzembentartó annál a biztosítónál köteles a felelősségbiztosítást újrakötni, ahol a biztosítása díjnemfizetés miatt szűnt meg. A *Gfbt.* 10. § szerint pedig ugyanarra a biztosítási időszakra vagy ugyanazon biztosítási időszak egy részére kötött további biztosítási szerződés semmis. Erre figyelemmel a Pénzügyi Szolgáltatónál megkötött szerződés semmis, melynek alapján a Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező által megfizetett díjat visszafizette a Kérelmező felé. A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

A Kérelmező 2013. február 8. napján kelt levelével – a Kérelmében foglaltakat megerősítve és részben megismételve – észrevételeket terjesztett elő a Pénzügyi Szolgáltató válasziratában foglaltakra. Beadványában előadta, hogy az alkuszi megbízás tartalmazta, hogy az alkusz felhatalmazása kiterjed a fennálló biztosítási szerződések évfordulóra történő felmondására. Mivel az alkusz valamennyi hozzá benyújtott okiratot és adatot továbbított a Pénzügyi Szolgáltató felé, ezért a Pénzügyi Szolgáltató feladata és felelőssége lett volna az előzményszerződés felmondása.

Az ügyben 2013. február 13. napján megtartott meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Előadta, hogy a Kérelmező által megadott helytelen adatok alapján a kártörténetet lekérték és rendben találták. Mivel az yyy Biztosítónál megkötött szerződés volt megjelölve előzményszerződésként, így nem derült ki a rákötés ténye. A Pénzügyi Szolgáltatónak csak 2012 augusztusában jutott tudomására, hogy a biztosítás vonatkozásában fedezetlen időszak merült fel. A Pénzügyi Szolgáltató képviselője előadta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a jogszabályoknak megfelelően elvégezte az adatlekérést. A rendelkezésére álló információk szerint 2012. évben február 13. és március 2. napján a lekérdezés „hibakód 0” üzenettel, az augusztus 30. napi lekérdezés „hibakód 63” üzenettel, a szeptember 3. napi lekérdezés pedig „hibakód 330” üzenettel tért vissza. A meghallgatáson 10-es sorszám alatt csatolta az általa hivatkozott kártörténeti igazolásokat.

A 2013. február 13. napján megtartott meghallgatást az eljáró tanács, a felek nyilatkozatára tekintettel, egyezség reményében elhalasztotta. A meghallgatás elhalasztásával egyidejűleg a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívta a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy

- okiratilag támassza alá, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban: *Gfbt.*) kötvénnyilvántartásra és kártörténeti nyilvántartásra vonatkozó rendelkezéseiben foglalt adatellenőrzési kötelezettségének mikor tett eleget, a lekérdezés milyen eredménnyel járt; részletezze, mit jelentenek a becsatolt kártörténeti igazolásokon szereplő hibakódok;
- hitelt érdemlően igazolja, hogy a bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a kártörténeti igazolás kiadásának szabályairól szóló 21/2011. (VI. 10.) NGM rendelet 5. § (2)-(4) bekezdéseiben foglalt kötelezettségeinek (így különösen a Kérelmező értesítésére vonatkozó kötelezettségének) határidőben eleget tett;
- nyilatkozzon, hogy a becsatolt kártörténeti igazolás alapján 2012. január 23-án már tudomással bírt-e arról, hogy a Kérelmező által megjelölt előzménybiztosítás 2011. január 1. napjával felmondás miatt megszűnt;

- nyilatkozzon továbbá arról, hogy a lekérdezések adatai ismeretében miért csak 2012. augusztus 26. napján hívta fel a Kérelmezőt a fedezetlenségi díj megfizetésére.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője 2013. március 13. napján e-mail útján előterjesztett beadványában előadta, hogy a Központi Kártörténeti Nyilvántartó Rendszerből 2012. február 13. napján, 2012. március 2. napján, 2012. augusztus 30. napján és 2012. szeptember 3. napján kért le adatokat a Pénzügyi Szolgáltató. Az első két alkalommal a rendszer sikeres megerősítést jelzett a 2010-es yyy-os szerződésre. A harmadik alkalommal a kockázatviselés időszakának ütközését, míg a negyedik alkalommal törölt kötvényt jelzett a rendszer.

Előadta továbbá, hogy a rendszeradatok alapján 2012. augusztus végéig, szeptember elejéig a Pénzügyi Szolgáltató csak annyit látott, hogy Kérelmező yyy-os szerződése szabályosan megszűnt 2010. december 31. napjával, és mivel a 2011-es év kiesett, így egy évig nem volt sehol biztosítása. Ezért került sor 2012. augusztus 26. napi keltezéssel a fedezetlenségi díj megállapítására. Amíg ki nem derült a Pénzügyi Szolgáltató számára a helyes xxx Biztosító kötvényszám és a „rákötés” ténye”, addig – álláspontja szerint – nem állt fenn az NGM rendelet szerinti értesítési kötelezettsége a Kérelmező felé.

A Kérelmező 2013. március 15. napján e-mail útján előterjesztett beadványában észrevételeket terjesztett elő a Pénzügyi Szolgáltató beadványában foglaltakra. A Kérelmező előadta, hogy álláspontja szerint a Pénzügyi Szolgáltató beadványa okiratilag semmit sem támaszt alá, és semmivel sem igazolja, hogy a Pénzügyi Szolgáltató eleget tett volna a 21/2011. (VI. 10.) NGM rendelet 5. §-ában meghatározott kötelezettségeinek. A Kérelmező kifejezetten nehezményezte, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a Pénzügyi Békéltető Testület felhívásának nem tett eleget, a felhívásban szereplő kérdésekre nem adott választ, és az ott bekért okiratokat nem csatolta a Testület felé. Nehezményezte továbbá, hogy a Pénzügyi Szolgáltató ismételen, a válaszirathoz hasonlóan késedelmesen, az utolsó pillanatban terjesztette elő beadványát, ezzel kizárta annak lehetőségét, hogy arra nyugodt körülmények között reagáljon a Pénzügyi Békéltető Testület felé.

Az ügyben 2013. március 18. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta nyilatkozatait, egyezségi ajánlatot nem kívánt előterjeszteni. Álláspontja szerint a szükséges lekérdezéseket megtette. Előadta, hogy az yyy Biztosítónál, az xxx Biztosítónál és a Pénzügyi Szolgáltatónál kötött szerződések esetén B10-ben szerepelt a szerződés, így a bonus-malus besorolást be tudta azonosítani. A többi kódnak a bonus-malus rendszerrel kapcsolatban – álláspontja szerint – nincs jelentősége. A Kérelmező ugyanakkor nem valós adatokat adott meg, továbbá az eljárásban egyértelművé vált, hogy a Kérelmező tudta, hogy az xxx Biztosító felé fizetési kötelezettsége van, melynek nem tett eleget, és rákötést hajtott végre. A Kérelmező felelőssége, hogy nem szüntette meg korábbi xxx Biztosítónál fennálló jogviszonyát. Nyilatkozott, hogy a fedezetlenségi díjat elviekben 30 napon belül be kell szedni, de tekintettel jelen eljárásra, nem kívánta megszüntetni a szerződést. Előadta, hogy a Központi Kártörténeti Nyilvántartás (a továbbiakban: *KKNYR*) rendszer 2012 augusztusáig nem jelezte, hogy díjjal fedezetlen időszak lenne a Kérelmező tekintetében. A *KKNYR* rendszerből kapott korábbi lekérdezések csupán azt tartalmazták, hogy 2011. január 1. napjától egy új biztosítási időszak kezdődött. Erre figyelemmel nem volt megállapítható, hogy fedezetlen a 2011-es év. A Pénzügyi Szolgáltató képviselője nem tudott nyilatkozni, hogy miért kért le többször adatot a *KKNYR* rendszerből; valószínűsítette hogy azért, mert az xxx Biztosítónál meglévő biztosításáról tudomást szerzett a Pénzügyi Szolgáltató.

A Kérelmező Kérése az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

A Kérelmező elsődleges hivatkozása szerint a Pénzügyi Szolgáltató mulasztása folytán csak később szerzett tudomást arról, hogy az xxx Biztosítónál, az előző biztosítási időszakra fennállott kötelező gépjármű-felelősségbiztosítása nem került felmondásra és hogy bár a Pénzügyi Szolgáltatóval kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződést kötött, melynek teljes időszakára vonatkozó díját megfizette, a Gfvt. 10. §-a folytán 2012. január 1. napjától nem rendelkezik érvényes felelősségbiztosítással. Álláspontja szerint a Pénzügyi Szolgáltató ezen mulasztásával neki a megfizetett fedezetlenségi díj, valamint az arra felszámított baleseti adó mértékével egyező összegű kárt okozott, melynek megtérítésére kérte kötelezni a Pénzügyi Szolgáltatót.

Mindezek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsának első sorban azt kellett az eljárás során megvizsgálnia, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás kezelése során követett-e el mulasztást, és ezen mulasztás közrehatott-e a Kérelmező fedezetlenségi díj fizetési kötelezettségben megtestesülő kárának bekövetkezésében.

1. Az eljárás során nem volt vitás, hogy a Kérelmező az xxx Biztosítónál a 2011. január 1. napjától 2011. december 31. napjáig terjedő biztosítási évre vonatkozó kötelező gépjármű-felelősségbiztosítása nem került felmondásra. Bár a Kérelmező a biztosítási ajánlat megtételekor meghatalmazást adott az eljáró alkusznak az előzményszerződés felmondására, azonban az ajánlati dokumentáción és alkuszi megbízáson helytelenül a már megszűnt, yyy Biztosítónál fennállott 2010-es biztosítási évre vonatkozó kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást tüntette fel.

A fentiek szerint kétségtelen tény, hogy alapvetően a Kérelmező mulasztása, helytelen adatszolgáltatása vezetett a többszörös szerződéskötés kialakulásához és ennek folytán a fedezetlenségi díj felmerüléséhez.

2. Mivel a Kérelmező a fentiek szerint elmulasztotta az xxx Biztosítónál fennálló kötelező gépjármű-felelősségbiztosítását évfordulóra felmondani, és az e szerint – tudtán kívül – élő szerződésre díjat nem fizetett, a nevezett szerződés a Gfvt. 21. § (4) bekezdése értelmében a díj esedékességétől számított hatvanadik napon, a törvény erejénél fogva megszűnt.

A Gfvt. 5. § (2) alapján, ha a biztosítási szerződés a biztosítási időszak tartama alatt a Gfvt. 21. § (4) bekezdésében meghatározottak szerint (díj nemfizetés) szűnik meg, az üzemen tartónak az adott biztosítási időszak hátralévő részére fedezetet nyújtó szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatát kizárólag az a biztosító jogosult és köteles elfogadni, amelynél a szerződés az adott biztosítási időszakban díj nemfizetéssel szűnt meg. E szerint a Kérelmező a 2012-es biztosítási évre vonatkozóan kizárólag az xxx Biztosítónál köthette újra a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítását, amely a Gfvt. 3. § 7. pontjára és 22. §-ára figyelemmel jogosan számlázta ki felé a fedezetlenség időtartamára vonatkozó fedezetlenségi díjat és az arra felszámított baleseti adót.

3. A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással nem fedezett időszakok, az ún. „fedezeti lyukak” csökkentése, illetve elkerülése osztársadalmi érdek. Erre figyelemmel annak ellenére, hogy a szerződés megszűnése díj nemfizetés miatt jogszabály alapján automatikusan

bekövetkezik, és ezzel a szerződőnek elvileg számolnia kellene, a jogalkotó garanciális szabályként külön adatellenőrzési és értesítési kötelezettséget írt elő a pénzügyi szolgáltatók számára, épp annak érdekében, hogy a laikus szerződők a díjnyemfizetés miatti megszűnésről értesülve intézkedni tudjanak az újabb szerződés megkötése iránt.

Az adatellenőrzés körében a bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a kártörténeti igazolások kiadásának szabályairól szóló 21/2011. (VI. 10.) NGM rendelet (a továbbiakban: *Rendelet*) 5. § (2) bekezdése alapján a biztosító köteles a biztosítási időszak kezdetét követő 15. és 30. nap közötti időtartamon belül a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvényben meghatározott kártörténeti nyilvántartásból (a továbbiakban: kárnyilvántartás) lekérdezni a szerződés bonus-malus besorolásához szükséges adatokat. A biztosító a kárnyilvántartásban az üzemben tartó által közölt hatósági jelzés és az előző biztosítást igazoló okirat száma vagy a kártörténeti rendszer azonosító szám alapján végzi a beazonosítást, a besorolást a közvetlenül megelőző biztosítási időszak kárnyilvántartásban meglévő adatai (kockázatviselés időtartama, kártörténeti adatok) alapján állapítja meg. A (3) bekezdés szerint a biztosító a biztosítási időszak kezdetét követő 45 napon belül megállapítja a szerződés végleges besorolását a biztosítási időszak kezdetére visszamenő hatállyal, egyidejűleg a kárnyilvántartásba bejegyzi a bonus-malus besorolást és a besorolás szerinti díjról értesítést küld az üzemben tartónak, amennyiben az az üzemben tartó nyilatkozata szerinti besorolástól eltér. A (4) bekezdés alapján, ha az üzemben tartó közlése alapján a szerződés besorolásához szükséges adatok a biztosítási időszak kezdetét követő 30. napig a kárnyilvántartásban nem beazonosíthatók, erről a tényről a biztosító az üzemben tartónak 15 napon belül értesítést küld. Ha a biztosítási időszak kezdetét követő 60. nap elteltével az adatok a kárnyilvántartásban továbbra sem beazonosíthatók, akkor a biztosító 15 napon belül A00 osztályban állapítja meg a szerződés végleges besorolását a biztosítási időszak kezdetére visszamenő hatállyal, és a besorolás szerinti díjról értesítést küld az üzemben tartónak.

A Pénzügyi Szolgáltató az eljárás során arra hivatkozott, hogy a KKNYR-ből lekért adatok alapján nem volt, és nem lehetett tudomása arról, hogy a Kérelmező a 2011-es biztosítási évre vonatkozóan az xxx Biztosítónál kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással rendelkezett, és arra sem lehetett 2012 augusztusáig következtetni, hogy díjjal fedezetlen időszak lenne a Kérelmező tekintetében.

Az eljáró tanács felhívására a Pénzügyi Szolgáltató az eljárás irataihoz 10-es sorszám alatt csatolta a Központi Kárnyilvántartó Rendszerből a Kérelmező szerződésével kapcsolatban lekérdezett kártörténeti igazolásokat.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa nem találta megalapozottnak a Pénzügyi Szolgáltató azon hivatkozását, mely szerint a nevezett lekérdezésekből nem volt megállapítható az, hogy a Kérelmező tekintetében fedezetlen időszak merülne fel. A becsatolt kártörténeti igazolások között szereplő 2012. február 13. napi és 2012. március 2. napi lekérdezés egyértelműen tartalmazza, hogy a Kérelmező által előzményszerződként megjelölt yyy Biztosítónál megkötött szerződés 2010. december 31. napjával törlésre került és a törlés oka felmondás.

Ennek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megítélése szerint kétséget kizáróan megállapítható, hogy a Pénzügyi Szolgáltató már ezen lekérdezések időpontjában tudomással bírt arról a körülményről, hogy a Kérelmező által megadott kötvényszám

tekintetében a Központi Kárnyilvántartó Rendszer a 2011. január 1. napját követő időszakra vonatkozóan nem tartalmaz adatot. Ezt a tényt nem befolyásolja az a körülmény, hogy a Kérelmező által megadott adatok alapján a Pénzügyi Szolgáltató nem rendelkezett tudomással arról, hogy a Kérelmező a 2011-es biztosítási évre vonatkozóan az xxx Biztosítónál kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással rendelkezett.

A Gfbt. 22. § (3) bekezdése előírja, hogy a biztosító a fedezetlenségi díjat az arról történt tudomásszerzést követően haladéktalanul köteles kiszámítani, így a fentiekben hivatkozott adatlekérdezések alapján a Pénzügyi Szolgáltatónak a fentiekben hivatkozott adatlekérdezések alapján haladéktalanul ki kellett volna számítani a Kérelmező felé a fedezetlenségi díjat. Mindemellett a Rendelet 5. § (4) bekezdése alapján legkésőbb 2012. február 14. napján értesítést kellett volna küldenie a Kérelmező felé, hogy a szerződés besorolásához szükséges adatok nem beazonosíthatók.

A Pénzügyi Szolgáltató ezen jogszabályi kötelezettségének 2012. augusztus 26. napjáig kétségtelenül nem tett eleget, így a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsának megítélése szerint közrehatott a Kérelmező tekintetében felmerült fedezetlen időszak meghosszabbításában, és ennek folytán a Kérelmező kárának súlyosbodásában.

4. Az eljáró tanács álláspontja szerint ezért a Pénzügyi Szolgáltató megszegte a Gfbt. 22.§ (3) bekezdésében és a Rendelet 5. § (3) és (4) bekezdésében foglalt értesítési kötelezettségét, és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: *Ptk.*) 318. § alapján szerződésszegéssel okozott kár címén felelősséggel tartozik a Kérelmezőt ért, fedezetlenségi díjban megtettesülő kárért.

A szerződésszegéssel okozott kár megtérítése iránti igény elbírálására a Ptk. 318. § utaló szabálya folytán a Ptk. 339. § rendelkezéseit kell alkalmazni. A Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A Ptk. 340. § (1) bekezdése szerint továbbá a károsult a kár elhárítása, illetőleg csökkentése érdekében úgy köteles eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amely abból származott, hogy a károsult e kötelezettségének nem tett eleget. Erre figyelemmel vizsgálendő, hogy a Kérelmező felróható közrehatásával maga is hozzájárult a kár bekövetkezéséhez, vagy súlyosbodásához (BH 2002.487).

Az eljáró tanács e körben elfogadta a Pénzügyi Szolgáltató azon hivatkozását, mely szerint a Kérelmező az xxx Biztosítótól kapott fizetési felszólítás és törlésértesítő kézhezvételével egyértelműen tudomással bírt arról, hogy a szerződésével valami probléma van, ezért lépéseket kellett volna tennie a helyzet tisztázása érdekében. Figyelembe véve továbbá azt a körülményt, hogy a szerződés díj nemfizetéssel történő megszűnése egyértelműen a Kérelmező mulasztásának következménye, az eljáró tanács a Kérelmező közrehatásának mértékét 90%-ban állapította meg.

5. Az összegszerűség körében az eljáró tanács a bekövetkezett teljes kár mértékét a Kérelmező által 2012. október 24. napján megfizetett 67.840 Ft fedezetlenségi díj, valamint az arra felszámított 21.043 Ft mértékű baleseti adó összegében, azaz 88.883 Ft összegben állapította meg, és a fentiekben ismertetett, 10%-os közrehatás mértékének megfelelő összeg megfizetésére hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót.

Mivel a kár bekövetkezése a fedezetlenségi díj tényleges megfizetésével merült fel, a késedelmi kamat számításának kezdő időpontjaként az eljáró tanács a fedezetlenségi díj megfizetésének napját, azaz 2012. október 24. napját vette alapul.

6. A Kérelmező eljárás lefolytatásával kapcsolatban előterjesztett költségigényével kapcsolatban a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa kiemeli, hogy a Psztv. 95. § (3) bekezdése értelmében csak a kötelezést tartalmazó határozatokban van lehetőség az eljárási költségek összegéről és viseléséről rendelkezni. Mivel az adott ügyben a Pénzügyi Szolgáltató alávetési nyilatkozatot nem tett, így esetében kötelezést tartalmazó határozat nem hozható. Ajánlás esetén költségigény érvényesítésének nincs helye.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezésként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. március 29.

Fábián Attila
eljáró tanács aláírásban
akadályozott tagja helyett
Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
az eljáró tanács elnöke

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja